

- 4) Annetaanko CMR 31 artiklan 3 ja 4 kappaleessa sen valtion, jossa tunnustamista pyydetään, tuomioistuimelle lupa täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevaa hakemusta käsittelemään tutkia, oliko tuomiovaltion tuomioistuin kansainvälisesti toimivaltainen käsittelemään riitää?
- 5) Onko TTT-asetuksen 74 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että CMR-yleissopimuksen lis pendens -sääntelyn ja TTT-asetuksen vastaavan sääntelyn konfliktissa CMR-yleissopimuksen lis pendens -sääntelyllä on etusija TTT-asetuksen vastaavaan sääntelyyn nähden?
- 6) Koskeeko nyt esillä olevassa asiassa Alankomaissa vaadittu oikeudellisesti sitova toteaminen ja Saksassa vaadittu vahingonkorvaus CMR 31 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetulla tavalla 'samaa asiaa'?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001 L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 3.12.2008 — KLG Europe Eersel BV v. Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Asia C-534/08)

(2009/C 44/54)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: KLG Europe Eersel BV

Vastapuoli: Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Viitataan TTT-asetuksen (¹) 34 artiklan johdantokappaleessa ja 3 alakohdassa käytetyllä käsitteellä "samojen asianosaisten välillä" asianomaisten jäsenvaltioiden tuomioiden vaikutusten subjektiivista laajuutta koskeviin oikeussääntöihin vai pyritäänkö kyseisellä käsitteellä asetuksen kannalta itsenäisesti täsmentämään kilpailevien tuomioiden vaikutuksen subjektiivista laajuutta?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen näin ollen vastataan, että käsitteellä "samat asianosaiset" pyritään asetuksen kannalta

itsenäisesti täsmentämään kilpailevien tuomioiden vaikutuksen subjektiivista laajuutta, onko tällöin

- i) tulkittaessa tätä TTT-asetuksen 34 artiklan johdantokappaleessa ja 3 alakohdassa olevaa käsitettä etsittävä liittymäkohtaa tulkinnasta, jonka Euroopan yhteisöjen tuomioistuin esitti asiassa C-351/96, Drouot, 19.5.1998 antamassaan tuomiossa (Kok. 1998, s. I-3075, NJ 2000, 155) Brysselin yleissopimuksen 21 artiklassa, nykyisin TTT-asetuksen 27 artiklassa, käytetystä käsitteestä "samojen asianosaisten välillä", ja
- ii) K-linea, joka oli asianosaisena Rotterdammassa käydyssä oikeudenkäynnissä mutta ei Düsseldorfissa käydyssä oikeudenkäynnissä, pidettävä luovutuksen ja tehtävänannon takia "samana asianosaisena" kuin Zeuner, joka oli asianosaisena Düsseldorfissa käydyssä oikeudenkäynnissä mutta ei Rotterdammassa käydyssä oikeudenkäynnissä?
- 3) Onko, jotta TTT-asetuksen 34 artiklan johdantokappaleessa ja 3 alakohdassa säädettyyn epäämisperusteeseen vetoaminen voisi menestyä,
- i) siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään, annetun tuomion pitänyt tullut lainvoimaiseksi?
- ii) siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään, annetun tuomion oltava annettu ennen täytäntöönpanohakemuksen esittämistä tai täytäntöönpanomääräyksen antamista?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001 L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 4.12.2008 — Staatssecretaris van Financiën v. X

(Asia C-536/08)

(2009/C 44/55)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastaja: X

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 17 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 28 b artiklan A kohdan 2 alakohtaa tulkittava siten, että silloin, jos viimeksi mainitun säännöksen ensimmäisen alakohdan mukaan yhteisön sisäisen tavaroiden hankintapaikan on katsottava sijaitsevan sen jäsenvaltion alueella, jonka antamalla arvonlisäverotunnistenumera hankkija on tehnyt tämän hankinnan, tällä hankkijalla on sen nojalla heti oikeus vähentää tässä jäsenvaltiossa maksettava arvonlisävero?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Valitus, jonka Kahla/Thüringen Porzellan GmbH on tehnyt 3.12.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH, jota tukevat Freistaat Thüringen ja Saksan liittotasavalta, v. Euroopan yhteisöjen komissio, 24.9.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-537/08 P)

(2009/C 44/56)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (edustajat: Rechtsanwalt M. Schütte, Rechtsanwältin S. Zühlke ja Rechtsanwalt P. Werner)

Muut osapuolet: Freistaat Thüringen, Saksan liittotasavalta, Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-20/03, Kahla/Thüringen Porzellan GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 24.9.2008 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin se koskee toimenpiteitä 15 ja 26 sekä oikeudenkäyntikuluja.
- Valtiontuesta, jonka Saksa on myöntänyt Kahla Porzellan GmbH:lle ja Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:lle 13.5.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/643/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan d ja g alakohta sekä 2 artikla on kumottava; viimeksi mainittu artikla siltä osin kuin se koskee toimenpiteitä 15 ja 26 ja ainakin siltä osin kuin siinä määrätään perimään takaisin toimenpiteet 15 ja 26.

- Toissijaisesti valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä todetaan, että valittaja on saanut täysimääräisesti etua saamistaan työllisyyden edistämiseen tarkoitetuista avustuksista ja että ne on siksi perittävä takaisin.
- Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän valituksen kohteena on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio, jolla se on hylännyt valittajan kanteen, joka oli nostettu valtioneutusta, jonka Saksa on myöntänyt Kahla Porzellan GmbH:lle ja Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:lle 13.5.2003 tehdystä komission päätöksestä 2003/643/EY siltä osin kuin kyseinen päätös koski Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:lle myönnettyä taloudellista tukea.

Valittaja on esittänyt valituksensa tueksi kaksi ensisijaista valitusperustetta ja yhden toissijaisen valitusperusteen. Valittajan mukaan tuomiossa rikotaan yhteisön oikeutta, koska siinä sovelletaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan peruseriaatteita oikeudellisesti virheellisesti. Jos yhteisöjen tuomioistuin ei hyväksy näitä valitusperusteita, valittaja vetoaa siihen, että tietyt tuomiossa tehdyt toteamukset ovat EY 87 artiklan 1 kohdan vastaisia.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa on loukattu oikeusvarmuuden periaatetta, koska siinä on katsottu, että komission hyväksymään sääntelyyn, joka koski pienten ja keski suurten yritysten investointeja tukevaa ohjelmaa, sisältyi alusta alkaen vaikeuksissa olevia yrityksiä koskeva rajoitus ja että komission hyväksymän Arbeitsförderungsgesetzin (AFG) 249 h §:n sääntelyn soveltamisalasta oli alusta alkaen rajattu pois yksityiset yritykset.

Toisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut luottamuksensuojan periaatetta, koska se on väittänyt, että se, että virallisessa lehdessä julkaisussa tai muutoin julkisesti saatavilla olevassa versiossa komission päätöksestä, joka koski pienten ja keski suurten yritysten investointeja tukevaa ohjelmaa tai sitä, että AFG:n 249 h §:n mukaisia tukia ei katsottu valtioneutuksi, ei ollut nimenomaisia rajoituksia, ei voinut synnyttää valittajassa perusteltua luottamusta siihen, että toimenpiteet olivat sääntöjenmukaisia, ja siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan voitiin edellyttää, että julkisesti saatavilla olevien asiakirjojen lisäksi kantaja pitää itsensä ajan tasalla tukien sääntöjenmukaisuudesta.

Lopuksi kolmannen toissijaisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan rikkonut EY 87 artiklaa, koska se ei ole arvioinut valittajan tosiasiallisesti saamia säästöjä, vaan on katsonut, että valittaja oli saanut kyseessä olevan toimenpiteen vuoksi saadun avustuksen verran valtioneutena pidettävää etua.

⁽¹⁾ EUVL L 227, s. 12.